

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1220/17	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. S. (1)	Oskarżony został uznany za winnego tego, że w okresie od 4 czerwca 2008 r. do 29 listopada 2008 r. w G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co	

		do których toczy się odrębne postępowanie, doprowadził (...) SA w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 24.176,42 zł, w ten sposób, iż dokonał zgłoszenia i potwierdzenia okoliczności szkód komunikacyjnych nr PL (...) i PL (...), podając niezgodne z prawdą okoliczności powstania uszkodzeń w pojazdach marki F. (...) nr rej. (...) i R. (...) nr rej. (...), wprowadzając w ten sposób pracowników ubezpieczyciela w błąd, co do okoliczności zdarzenia będącego podstawą do wypłaty odszkodowania, czym działał na szkodę (...) S.A. w W..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Nieustalonego dnia, nie wcześniej niż w dniu 4.06.2008r. T. S. (1) upoważnił C. T. (1) do zgłoszenia w (...) SA szkody w pojeździe m-ki R. (...) o nr rej. (...). W dniu 17.06.2008r. C. T. (1) zgłosił w (...) SA w/w szkodę, wskazując, że szkoda ta powstała w dniu 4.06.2008r. na ul. (...) w G. na skutek kolizji z pojazdem m-ki F. (...) o nr rej. (...), prowadzonym przez J. S., T. S. (1) potwierdził wskazania C. T. (1). Szkoda zgłoszona przez C. T. (2) zarejestrowana została	częściowe zeznania świadka J. S.	652-655, (...) - (...)	

<p>pod nr PL (...). T. S. (1) brał udział w postępowaniu likwidacyjnym występując jako właściciel pojazdu marki R.. J. S. także zgłosił w (...) SA wniosek o zapłatę ubezpieczenia z polisy auto-casco, szkoda ta zarejestrowana została pod nr (...). Uszkodzenia pojazdów zgłoszone przez w/w osoby, nie powstały w okolicznościach przez nich zgłoszonych ubezpieczycielowi.</p> <p>(...) SA dokonało wypłaty odszkodowania w związku ze zgłoszoną szkodą pojazdów, w związku z czym (...) SA poniosło szkodę w wysokości 24.176,42 zł.</p>			
<p>akta szkodowe</p>	<p>załącznik nr 3 do akt sprawy t. III k. 878-908, k. 909-935</p>		
<p>zeznania świadka J. Ż. (1)</p>	<p>295-298, (...)- (...)</p>		
<p>1.1.2.</p>	<p>T. S. (1)</p>	<p>Oskarżony został uznany za winnego tego, że:</p> <p>- w dniu 9 marca 2009r. w G., wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie, w celu uzyskania odszkodowania z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia komunikacyjnego nr (...), spowodował zdarzenie będące podstawą do wypłaty odszkodowania, w ten sposób, iż doprowadził w warunkach kontrolowanych do</p>	

		<p>zderzenia pojazdów marki C. (...) nr rej. (...) i D. (...) nr rej. (...), czym działał na szkodę (...) SA w W.</p> <p>oraz tego, że:</p> <p>w okresie od 9 marca 2009r. do 12 maja 2009r. w G. i B., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze aby W. W. wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie, popełnili czyn zabroniony polegający na doprowadzeniu (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 17.857,14 zł, pomógł w dokonaniu w/wymienionego czynu zabronionego poprzez umożliwienie nawiązania kontaktu i przewiezienie pojazdu marki C. (...) nr rej. (...) do G., wiedząc, iż ma to prowadzić do zgłoszenia a następnie likwidacji szkód komunikacyjnych nr PL (...) i PL (...) i wypłaty odszkodowania po uprzednim wprowadzeniu ubezpieczyciela w błąd co do okoliczności powstania zdarzenia będącego podstawą do wypłaty.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W dniu 9.03.2009r. T. S. (1) przebywający w B. skontaktował W. W. z inną ustaloną osobą, a w trakcie tego kontaktu mężczyźni ustalili, że dokonają celowych uszkodzeń pojazdu m-ki C. (...) nr rej. (...) i w związku z czym wystąpią do (...) SA o wypłatę odszkodowania za powstałe szkody. W dniu 9.03.2009r., zgodnie z ustaleniami, T. S. (1) przyjechał samochodem m-ki C. (...) nr rej. (...) (który należał do D. S.), do warsztatu samochodowego J. Ż. (2) w G., gdzie znajdował się także pojazd m-ki D. (...) nr rej. (...). Na terenie warsztatu mężczyźni dokonali celowego uszkodzenia w/w pojazdów poprzez celowe i kontrolowane ich zderzenie ze sobą.</p> <p>W związku z powyższym zdarzeniem W. W. i D. S. dokonali w (...) SA zgłoszenia szkód powstałych w w/w pojazdach, w oparciu o zawartą umowę ubezpieczenia komunikacyjnego nr (...), wskazując, że do uszkodzeń pojazdów doszło w G. na ul. (...). Powyższe sprawy zarejestrowane zostały w (...) SA pod nr PL (...) i pod nr PL (...). Zgodnie z decyzją (...) SA odszkodowanie wynieść miało nie mniej niż 17.857,14 zł.</p>	<p>częściowe zeznania świadka W. W.</p>	<p>270-271, 611-612</p>	
--	---	-------------------------	--

(...) SA odmówiło wypłaty odszkodowań.			
opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych	załącznik nr 2 do akt sprawy k. 13-16		
akta szkodowe	załącznik nr 3 do akt sprawy t. II k, 331-374, 375-454		
zeznania świadka D. S.	635-636, (...)		
1.1.3.	S. K.	Oskarżony został uznany za winnego tego, że w okresie od 11 lutego 2009 r. do 25 lutego 2009 r. w G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie, doprowadził (...) SA w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.404,79 zł, w ten sposób, iż dokonał zgłoszenia i potwierdzenia okoliczności szkody komunikacyjnej nr (...), podając niezgodne z prawdą okoliczności powstania uszkodzeń w pojazdach marki F. (...) nr rej. (...) i C. (...) nr rej. (...), wprowadzając w ten sposób pracowników ubezpieczyciela w błąd, co do okoliczności zdarzenia będącego podstawą do wypłaty odszkodowania,	

		czym działał na szkodę, (...) SA w W..	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Nieustalonego dnia przed 11.02.2009r. J. S. został zapoznany przez J. C. z M. K. (1). Po dniu 10.02.2009r. na prośbę J. S. M. K. (1) zarejestrował na siebie pojazd m-ki F. (...), który otrzymał tablice rejestracyjne o wyróżniku (...). Nieustalonego dnia J. C. na polecenie J. S. namówił M. K. (1) na zgłoszenie fikcyjnej szkody komunikacyjnej z udziałem w/w pojazdu. M. K. (1) dokonał takiego zgłoszenia w (...) SA, wskazując, że w trakcie powstania szkody, kierującym w/w pojazdem był jego brat - S. K., a kierującym pojazdem m-ki C. (...) nr rej. (...), mającym brać udział w zgłoszonym zdarzeniu był - J. Ż. (1). S. K. również dokonał przedmiotowego zgłoszenia i potwierdził okoliczności powstania szkody.</p> <p>Przedmiotowe szkody nie powstały w okolicznościach wskazanych przez M. K. (1) i S. K..</p> <p>Powyższa sprawa zarejestrowana zostały w (...) SA pod nr (...).</p>	częściowe wyjaśnienia oskarżonego S. K.	679, 773-774, 1620- (...)	

W toku postępowania likwidacyjnego S. K. był wożony przez J. C. do siedziby ubezpieczyciela, pojechał też z M. K. (1) odebrać pieniądze z ubezpieczenia, wypłacone przez (...) SA w kwocie 19.404,79 zł.			
częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)	695-696, 770-771, 773-774, (...) - (...)		
zeznania świadka P. L. (1)	1179v.- (...), 1790		
częściowe zeznania świadka J. Ź. (1)	27v.-28, 94v.-95, 309-312, 716-717, (...) - (...), 2026-2028		
opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych	załącznik nr 2 do akt sprawy k. 11-12		
akta szkodowe	załącznik nr 3 do akt sprawy tom II k. 292-330		
1.1.4.	S. K.	Oskarżony został uznany za winnego tego, że w okresie od 18 kwietnia 2010 r. do 28 kwietnia 2010 r. w G. i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie, doprowadził (...) S.A. obecnie Towarzystwo (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie	

		41.094,45 zł, w ten sposób, iż dokonał zgłoszenia i potwierdzenia okoliczności szkód komunikacyjnych nr (...) i nr (...) podając niezgodne z prawdą okoliczności powstania uszkodzeń w pojazdach marki B. (...) nr rej. (...) i T. (...) nr rej. (...), wprowadzając w ten sposób pracowników ubezpieczyciela w błąd, co do okoliczności zdarzenia będącego podstawą do wypłaty odszkodowania, czym działał na szkodę (...) S.A. obecnie Towarzystwo (...) SA.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 19.04.2010r. S. K. zgłosił w (...) SA (teraz (...) SA) szkodę w ruchu pojazdów, wskazując, że szkoda ta powstała w dniu 18.04.2010r. G. na skrzyżowaniu ulic (...), kiedy był on kierującym pojazdem m-ki T. (...) nr rej. (...), w trakcie kolizji z pojazdem m-ki B. (...) nr rej. (...), którego kierującym był K. N. (1). Szkody zgłoszone przez obu uczestników mającego mieć miejsce zdarzenia zarejestrowane zostały w (...) SA pod nr (...) i nr (...).</p> <p>Uszkodzenia pojazdów zgłoszone przez w/w osoby, nie powstały w okolicznościach przez</p>	częściowe wyjaśnienia oskarżonego S. K.	1273v.- (...)	

<p>nich zgłoszonych ubezpieczycielowi.</p> <p>Z tytułu zgłoszonych szkód (...) SA dokonała wypłaty odszkodowań w łącznej kwocie 41.094,45 zł.</p>			
<p>opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych</p>	<p>załącznik nr 2 do akt sprawy k. 32-34</p>		
<p>materiały (...) SA</p>	<p>(...)- (...)</p>		
<p>akta szkodowe</p>	<p>załącznik nr 3 do akt sprawy t. III k. 792-837, k. 838-877</p>		
<p>1.1.5.</p>	<p>G. F.</p>	<p>Oskarżony został uznany za winnego tego, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w okresie od 13 października 2010 r. do 22 grudnia 2010 r. w R., G. i S. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie, doprowadził (...) SA w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 85.000 zł, w ten sposób, iż doprowadził do zgłoszenia szkody komunikacyjnej nr (...), gdzie podano niezgodne z prawdą okoliczności utraty pojazdu marki C. (...) nr rej. (...), wprowadzając w ten sposób pracowników ubezpieczyciela w błąd, co do okoliczności zdarzenia 	

		<p>będącego podstawą do wypłaty odszkodowania, czym działał na szkodę (...) SA w S.</p> <p>oraz tego, że:</p> <p>w dniu 13 października 2010 r. w R., składając przed funkcjonariuszem policji zeznania w charakterze świadka w postępowaniu przygotowawczym o sygn. akt RSD 1558/10 – 2 Ds. 2640/10 prowadzonym w oparciu o przepisy kodeksu postępowania karnego, zeznał nieprawdę co do okoliczności utraty pojazdu marki C. (...) nr rej. (...).</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W roku 2010 M. B. była właścicielką pojazdu m-ki C. (...) nr rej. (...). W dniu 13.10.2010r. M. B. w KP w R. zgłosiła kradzież w/ w pojeździe, do której dojeść miało w dniu zgłoszenia, tj. dnia 13.10.2010r., kiedy M. B. wraz z G. F. (który posiadał z woli M. F. jeden kluczyk i dokumenty do w/ w pojeździe) przebywała na basenie w R..</p> <p>Ponadto M. B. zgłosiła w (...) SA w S. fakt kradzieży swojego samochodu, szkoda ta została zarejestrowana pod nr (...).</p> <p>Okoliczności utracenia pojazdu przez M. B.</p>	zeznania świadka M. B.	449-450, 964, 965, (...) - (...)	

<p>wskazane w zgłoszeniu szkody nie były zgodne z prawdą, o czym wiedział G. F..</p> <p>Ubezpieczyciel wypłacił M. B. w ramach odszkodowania kwotę 85.000 zł, z uwagi na dalsze czynności ze strony ubezpieczyciela związane z ujawnieniem nieprawdziwości w zgłoszeniu szkody, finalna szkoda, jakiej doznał ubezpieczyciel wyniosła 56.700 zł.</p> <p>W toku postępowania nr RSD 1558/10 prowadzonego przez KPP w W., G. F. w dniu 13.10.2010r. w KPP W., pouczone o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, został przesłuchany w charakterze świadka, potwierdzając w swoich zeznaniach, że pojazd M. B. został skradziony.</p> <p>Podane przez G. F. okoliczności utraty przedmiotowego pojazdu przez M. B. nie były zgodne z prawdą, gdyż G. F. uprzednio uzgodnił z J. S. fikcyjną kradzież pojazdu M. B., a pojazd ten został przewieziony przez J. S. na teren posesji J. C..</p>			
dokumentacja szkodowa	załącznik nr 4 do akt sprawy k. 1-135		
protokół przesłuchania G. F. (K.)	załącznik nr 4 do akt sprawy k. 15-15v.		

zeznania świadka M. P.	2232v.-2233v.		
materiały KPP W.	445-446		
częściowe wyjaśnienia oskarżonego G. F.	800, (...), (...)		
protokoły oględzin pojazdów	372-373, 374-376		
notatki urzędowe	381, 382		
opinia mechanoskopijna	491-505, 2198v.- (...) (ustna)		
1.1.6.	G. F.	<p>Oskarżony został uznany za winnego tego, że w okresie od 2 października 2009 r. do 1 marca 2010 r. w K. i G. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie, doprowadził (...) SA w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 64.900 zł, w ten sposób, iż doprowadził do zgłoszenia szkody komunikacyjnej nr (...), gdzie podano niezgodne z prawdą okoliczności utraty pojazdu marki C. (...) nr rej. (...), wprowadzając w ten sposób pracowników ubezpieczyciela w błąd, co do okoliczności zdarzenia będącego podstawą do wypłaty odszkodowania,</p>	

		czym działał na szkodę (...) SA w W..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W latach 2009 - 2010 I. S. była właścicielką pojazdu m-ki C. (...) nr rej. (...), samochód ten pożyczala do użytkowania swojemu szwagrowi - G. F..</p> <p>I. S. zgłosiła w (...) SA fakt kradzieży swojego samochodu, szkoda ta została zarejestrowana pod (...). We wniosku I. S. wskazała, że należący do niej pojazd został skradziony w dniu 2.10.2010r.</p> <p>Okoliczności utracenia pojazdu przez I. S. wskazane z zgłoszeniu szkody nie były zgodne z prawdą, gdyż G. F. uzgodnił z J. S. fikcyjną kradzież pojazdu w/w, a następnie pojazd ten został przewieziony przez J. S. na teren posesji J. C.. Ubezpieczyciel wypłacił I. S. w ramach odszkodowania kwotę 64.900 zł.</p>	zeznania świadka I. S.	472, 1098v.- (...), (...)- (...)	
dokumentacja szkodowa	załącznik nr 4 do akta sprawy k. 136-221		
zeznania świadka T. W.	2231v.-2232v.		
materiały KPP P.	457-458, 473-479		

notatka urzędowa	571-572			
częściowe wyjaśnienia oskarżonego G. F.	800, (...), (...)			
protokoły oględzin pojazdów	372-373, 374-376			
notatki urzędowe	381, 382			
opinia mechanoskopijna	491-505, 2198v.- (...) (ustna)			
G. F. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, w inkryminowanym czasie miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów.	opinia sądowo psychiatryczna -	(...)- (...)		
1.1.7.	A. C.	Oskarżona została uznana za winna tego, że w okresie od 23 lutego 2010 r. do 7 kwietnia 2010 r. w G. i S., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. S., doprowadziła (...) SA w W. oraz Towarzystwo (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.409,73 zł, w ten sposób, iż dokonała zgłoszenia i potwierdzenia okoliczności szkód komunikacyjnych nr (...) i (...), podając niezgodne z prawdą okoliczności powstania uszkodzeń w pojazdach marki S. (...) nr rej. (...) i C. (...) nr rej. (...), wprowadzając w		

		ten sposób pracowników ubezpieczyciela w błąd, co do okoliczności zdarzenia będącego podstawą do wypłaty odszkodowania, czym działała na szkodę (...) SA w (...) SA – obecnie Towarzystwo (...) SA.	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 22.03.2010r. A. C. zgłosiła w (...) SA (teraz (...) SA) zdarzenie komunikacyjne, które miało zaistnieć w dniu 23.02.2010r., polegające na tym, że pomiędzy prowadzonym przez A. C. pojazdem marki S. (...) nr rej. (...) doszło do kolizji z pojazdem marki C. (...) nr rej. (...), prowadzonym przez W. S.. W. S. miał być sprawcą tej kolizji.</p> <p>Szkoda została zarejestrowana u ubezpieczyciela (...) SA po nr (...), a w (...) SA - pod nr (...).</p> <p>Uszkodzenia pojazdów zgłoszone przez w/w osoby, nie powstały w okolicznościach przez nich zgłoszonych ubezpieczycielom.</p> <p>Z tytułu zgłoszonych szkód ubezpieczyciele dokonali wypłaty odszkodowań w kwocie 20.409,73 zł.</p>	opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych	załącznik nr 2 do akt sprawy k.22-24	
materiały (...) SA	(...)-(...)		

akta szkodowe	załącznik nr 3 do akt sprawy t. II k. 588-601, t. III k. 660-706		
1.1.8.	P. L. (2)	Oskarżony został uznany za winnego tego, że w okresie od 29 listopada 2009 r. do 29 stycznia 2010 r. w G. i G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1) i innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie, doprowadził (...) SA w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12.827,05 zł, w ten sposób, iż dokonał zgłoszenia i potwierdzenia okoliczności szkody komunikacyjnej nr (...), podając niezgodne z prawdą okoliczności powstania uszkodzeń w pojazdach marki O. (...) nr rej. (...) i L. nr rej. (...), wprowadzając w ten sposób pracowników ubezpieczyciela w błąd, co do okoliczności zdarzenia będącego podstawą do wypłaty odszkodowania, czym działał na szkodę (...) SA w W..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 30.01.2009r. P. L. (2) zgłosił w (...) SA	częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. L. (2)	(...), (...)	

<p>zdarzenie komunikacyjne, które miało zaistnieć w dniu 29.11.2009r., polegające na tym, że pomiędzy prowadzonym przez P. L. (2) pojazdem m-ki O. (...) nr rej. (...) doszło do kolizji z pojazdem m-ki L. nr rej. (...), prowadzonym przez R. S. (1). R. S. (1) miał być sprawcą tej kolizji.</p> <p>Szkoda została zarejestrowana u ubezpieczyciela po nr (...).</p> <p>Uszkodzenia pojazdów zgłoszone przez w/w osoby, nie powstały w okolicznościach przez nich zgłoszonych ubezpieczycielowi.</p> <p>Z tytułu zgłoszonych szkód ubezpieczyciel (...) SA dokonał wypłaty odszkodowania w kwocie 12.827,05 zł.</p>			
<p>wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1)</p>	<p>(...), 1281v.- (...)</p>		
<p>opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych</p>	<p>załącznik nr 2 do akt sprawy k. 20-21</p>		
<p>kopia oświadczenia R. S.</p>	<p>(...)</p>		
<p>akta szkodowe</p>	<p>załącznik nr 3 do akt sprawy t. II k. 485-587</p>		
<p>częściowe zeznania świadka M. K. (2)</p>	<p>(...)- (...)</p>		
<p>P. L. (2) nie jest chory psychicznie ani</p>	<p>opinia sądowo psychiatryczna</p>	<p>- (...)-1651v.</p>	

upośledzony umysłowo, w inkryminowanym czasie miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowe zeznania świadka J. S.	Świadek wskazał, że podpisał oświadczenie o zaistnieniu zdarzenia, które było podstawą do wypłaty ubezpieczenia, ponadto potwierdził, że od długiego czasu zna oskarżonego T. S.. Zeznania są jasne, spójne, konsekwentne, korelują z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, w tym z dokumentacją szkodową.	

		<p>Zeznania świadka, iż nie pamięta przebiegu mającej mieć miejsce kolizji, a także tego, czy oskarżony T. S. miał związek z przedmiotowym pojazdem, uznać należy za niewiarygodne. W trakcie przesłuchania świadek oświadczył, że zna oskarżonego od 16 lat, zarówno świadek i oskarżony brali udział w postępowaniu odszkodowawczym, ponadto pomiędzy składaniem zeznań przez świadka, a przedmiotowym czynem, upłynęły tylko 3 lata, tak więc niemożliwym jest, aby świadek nie pamiętał, jaką rolę w zdarzeniu pełnił oskarżony oraz jakie zdarzenie to miało przebieg, gdyby faktycznie zaistniało. Ponadto zdaniem Sądu zasłanianie się przez świadka niepamięcią miało także na celu ochronę oskarżonego, jak również wynikało z jego roli procesowej - było linią obrony, gdyż świadek przesłuchiwany był w charakterze podejrzanego.</p> <p>Zeznania świadka w pozostałym zakresie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.</p>	
akta szkodowe	Brak podstaw do podważenia wiarygodności dokumentów, Sąd uznał		

	je za pełnowartościowy materiał dowodowy.	
zeznania świadka J. Ż. (2)	<p>Świadek potwierdził, że oskarżony znał J. S. i współpracował z nim w zakresie niezgodnych z prawem działań związanych, między innymi z wyłudzeniem odszkodowań.</p> <p>Zeznania świadka są jasne, konsekwentne i wewnętrznie spójne, zgodne z wiarygodnymi zeznaniami świadka W. W., brak podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.</p>	
1.1.2	częściowe zeznania świadka W. W.	<p>Świadek opisał okoliczności związane z ustaleniami pomiędzy oskarżonym T. S., a nim i innymi osobami co do przewozu przedmiotowego pojazdu m-ki D. oraz odniósł się do spowodowania uszkodzeń w przedmiotowych pojazdach i udziału oskarżonego w tych zdarzeniach.</p> <p>Zeznania są jasne, spójne i logiczne, były niezmiennie oraz znajdują potwierdzenie w opinii z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych.</p> <p>Pozostałe zeznania świadka nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.</p>

opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych	<p>W opinii stwierdzono, że przedmiotowe uszkodzenia pojazdów, nie mogły powstać w okolicznościach podanych przez uczestników zdarzenia.</p> <p>Treść opinii nie budzi wątpliwości co do fachowości i rzetelności jej wykonania, opinia udziela odpowiedzi na pytania sformułowane przez organy ścigania, a wnioski z niej wynikające zostały sformułowane w sposób jasny i zrozumiały.</p>	
akta szkodowe	<p>Brak podstaw do podważenia wiarygodności dokumentów, Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.</p>	
zeznania świadka D. S.	<p>Świadek potwierdził, że przed przedmiotowymi czynami dokonał z oskarżonym T. S. i innymi osobami ustaleń co do mającego mieć miejsce wyłudzenia odszkodowania, a także wskazał, że wszystkim zajęły się te osoby, a samochód został zabrany przez oskarżonego, a następnie oddany już z uszkodzeniami. Świadek wskazał, że miał z osobami współpracującymi z nim podzielić się pieniędzmi pochodzącymi z odszkodowania, których finalnie mu nie wypłacono.</p>	

	<p>Zeznania świadka w powyższym zakresie są jasne i logiczne, konsekwentne, korelują z zeznaniami świadka W. W..</p> <p>Zeznań świadka nie podważa to, że w trakcie pierwszych zeznań nie wskazał on, że osobą, z którą porozumiał się w sprawie wyłudzenia odszkodowania był oskarżony, gdyż w ocenie Sądu taka postawa świadka wynika zarówno z obawy przed osobami, które miały z nim współpracować, z uwagi na to, że odszkodowanie to nie zostało wypłacone.</p>		
1.1.3	częściowe wyjaśnienia oskarżonego S. K.	<p>W świetle wiarygodnych dowodów przyznanie się oskarżonego do zarzucanego czynu nie budzi wątpliwości.</p> <p>Za wiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego, w których potwierdził on, że na przedmiotowych dokumentach szkodowych znajdują się jego podpisy, a czynności tych dokonał na prośbę J. C., ponadto że J. C. woził go do ubezpieczyciela. Zeznania te są jasne i spójne, zgodne z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego M. K. (1) i zeznaniami świadka J. Ż. (2), oskarżony podtrzymał te wyjaśnienia przed Sądem.</p> <p>Jako wiarygodne oceniono też wyjaśnienia oskarżonego co do tego,</p>	

		że wskazane w zgłoszeniu szkody zdarzenie drogowe nie miało miejsca, co zgodne jest z opinią z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych.
częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)	Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, w których potwierdził on ustalony stan faktyczny w sprawie. Wyjaśnienia te zgodne są z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego S. K. i zeznaniami J. Ż. (2) oraz opinią z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych.	
częściowe zeznania świadka J. Ż. (2)	Świadek potwierdził okoliczności przedmiotowych zdarzeń. Zeznania świadka są jasne, spójne i logiczne, były niezmiennie w toku całego postępowania, świadek podtrzymał je przed Sądem, ponadto zgodne z pozostałymi wiarygodnymi dowodami.	
zeznania świadka P. L. (1)	Świadek - przedstawiciel ubezpieczyciela, potwierdził okoliczności przyznania i wypłaty przedmiotowego odszkodowania. Zeznania świadka są jasne, spójne i niezmiennie, zgodne z dokumentacją szkodową.	

<p>opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych</p>	<p>W opinii wykluczono kolizję przedmiotowych pojazdów.</p> <p>Treść opinii nie budzi wątpliwości co do fachowości i rzetelności jej wykonania, opinia sporządzona została zgodnie z pytaniami sformułowanymi przez organy postępowania, a wnioski z niej wynikające zostały sformułowane w sposób jasny i zrozumiały.</p>		
<p>akta szkodowe</p>	<p>Brak podstaw do podważenia wiarygodności dokumentów, Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.</p>		
<p>1.1.4</p>	<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego S. K.</p>	<p>Za wiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego, w których potwierdził on, że był on właścicielem i jedynym użytkownikiem przedmiotowego pojazdu m-ki T..</p> <p>Brak jest podstaw do zakwestionowania tych wyjaśnień oskarżonego.</p>	
<p>opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych</p>	<p>W opinii wykluczono kolizję przedmiotowych pojazdów.</p> <p>Treść opinii nie budzi wątpliwości co do fachowości i rzetelności jej wykonania, opinia sporządzona została zgodnie z pytaniami sformułowanymi przez organy postępowania, a wnioski z niej wynikające</p>		

	zostały sformułowane w sposób jasny i zrozumiały.		
materiały (...) SA	Brak jest podstaw do podważenia wiarygodności dokumentów.		
akta szkodowe	Brak podstaw do podważenia wiarygodności dokumentów, Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.		
1.1.5	częściowe wyjaśnienia oskarżonego G. F.	<p><u>poniższe rozważania dot. faktów z pkt 1.1.5 i 1.1.6</u></p> <p>Za wiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego co do tego, że znał on M. B. i I. S. oraz że użytkował należące do nich pojazdy m-ki C. - wyjaśnienia w tej części są jasne i niezmiennie, zgodne z wiarygodnymi zeznaniami świadków M. B. i I. S..</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego co do tego, że zna on J. S. nie budzą wątpliwości.</p>	
zeznania świadka M. B.	Zeznania świadka dotyczące posiadania przez nią pojazdu m-ki C., znajomości z oskarżonym i użyczenia swojego pojazdu oskarżonemu G. F., a także zgłoszenia kradzieży tego pojazdu w KP w R., ubezpieczycielowi i otrzymania pieniędzy z ubezpieczenia w związku z kradzieżą samochodu, nie budzą wątpliwości, są jasne, zgodne z wyjaśnieniami		

	oskarżonego G. F. w części wiarygodnej oraz dokumentacja szkodową.	
protokoły oględzin pojazdów	Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.	
opinia mechanoskopijna	Opinia jest jasna, zupełna i jednoznaczna, sporządzona została przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą specjalną, biegły właściwie uzasadnił wnioski opinii, a na rozprawie obszernie odniósł się do sposobu przeprowadzonych badań przedmiotowych pojazdów. Brak jest podstaw do podważenia wartości dowodowej opinii.	
informacje zawarte w notatkach urzędowych	Dokumenty sporządzone przez uprawnioną osobę dysponującą odpowiednią wiedzą specjalną.	
dokumentacja szkodowa	Brak podstaw do podważenia wiarygodności dokumentów, Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.	
protokół przesłuchania G. F. (K.)	Dowód potwierdza złożenie przedmiotowych zeznań przez oskarżonego w postępowaniu nr RSD 155/10. Brak jest podstaw do podważenia wiarygodności dokumentu.	

materiały KPP W.	Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby w ramach ich kompetencji.		
zeznania świadka M. P.	<p>Świadek potwierdził prowadzenie w (...) SA postępowania odszkodowawczego w związku ze zgłoszeniem przez M. B. kradzieży jej pojazdu, zeznania te są jasne i zgodne z pozostałymi wiarygodnymi dowodami, w tym dokumentacją szkodową.</p> <p>Zeznania świadka w pozostałym zakresie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek posiadał wiedzę odnośnie pozostałych zdarzeń, tylko z materiałów organów ścigania, ponadto świadek nie jest biegłym w związku z czym jego zeznania co do poszczególnych części przedmiotowego pojazdu, nie mogą stanowić podstawy dla ustaleń faktycznych w sprawie.</p>		
1.1.6	zeznania świadka I. S.	Zeznania świadka dotyczące posiadania przez nią przedmiotowego pojazdu, znajomości z oskarżonym i użyczenia swojego pojazdu oskarżonemu G. F., a także zgłoszenia kradzieży ubezpieczycielowi oraz otrzymania pieniędzy z ubezpieczenia w związku z kradzieżą samochodu, nie budzą wątpliwości, zeznania te są jasne,	

		zgodne z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego G. F. oraz dokumentacja szkodowa.
protokoły oględzin pojazdów	Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.	
opinia mechanoskopijna	Opinia jest jasna, zupełna i jednoznaczna, sporządzona została przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą specjalną, biegły właściwie uzasadnił wnioski opinii, a na rozprawie obszernie odniósł się do sposobu przeprowadzonych badań przedmiotowych pojazdów. Brak jest podstaw do podważenia wartości dowodowej opinii.	
notatki urzędowe	Dokumenty sporządzone przez uprawnioną osobę dysponującą odpowiednią wiedzą specjalną.	
opinia sądowo - psychiatryczna	Opinia jest jasna i zupełna, sporządzona została przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą specjalną.	
dokumentacja szkodowa	Brak podstaw do podważenia wiarygodności dokumentów, Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.	

materiały KPP P.	Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby w ramach ich kompetencji.		
zeznania świadka T. W.	<p>Świadek potwierdziła prowadzenie w (...) SA postępowania odszkodowawczego w związku ze zgłoszeniem przez I. S. kradzieży jej pojazdu, zeznania te są jasne i zgodne z pozostałymi wiarygodnymi dowodami, w tym dokumentacją szkodową.</p> <p>Zeznania świadka w pozostałym zakresie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek odniosła się w nich do przebiegu postępowania odszkodowawczego, natomiast wiedzę odnośnie pozostałych zdarzeń posiadała tylko z materiałów organów ścigania, ponadto świadek nie jest biegłą w związku czym jej zeznania co do poszczególnych części przedmiotowego pojazdu, nie mogą stanowić podstawy dla ustaleń faktycznych w sprawie.</p>		
1.1.7	opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych	<p>W opinii stwierdzono, że uszkodzenia przedmiotowych pojazdów nie powstały w wyniku ich wzajemnej kolizji.</p> <p>Treść opinii nie budzi wątpliwości co do fachowości i rzetelności</p>	

		jej wykonania, opinia sporządzona została zgodnie z pytaniami sformułowanymi przez organy postępowania, a wnioski z niej wynikające zostały sformułowane w sposób jasny i zrozumiały.	
materiały (...) SA	Brak jest podstaw do podważenia wiarygodności dokumentów.		
akta szkodowe	Brak podstaw do podważenia wiarygodności dokumentów, Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.		
1.1.8	częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. L. (2)	Za wiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego, w których potwierdził on, że w czasie czynu był użytkownikiem pojazdu m-ki O.. Brak jest podstaw do zakwestionowania w tej części wyjaśnień oskarżonego.	
wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1)	Oskarżony wskazał, że nie był uczestnikiem przedmiotowej kolizji, a w związku z powstałymi uszkodzeniami w jego pojeździe złożył wniosek u ubezpieczyciela o odszkodowanie, na którym opisał mające mieć miejsce zdarzenie drogowe. Wyjaśnienia są jasne i spójne, były niezmiennie w toku postępowania,		

	<p>znajdują potwierdzenie w dokumentacji szkodowej.</p> <p>Oskarżony oświadczył też, że naprawy samochodu dokonał w warsztacie M. K. (2), co zgodne jest z wiarygodnymi zeznaniami świadka M. K. (2).</p> <p>Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego co do roli M. K. (2) w zdarzeniach, należy mieć także na uwadze, że świadek ten jest osobą obcą dla oskarżonego, więc nie miał on powodów, aby opisywać niezgodnie z prawdą działania świadka</p>	
<p>częściowe zeznania świadka M. K. (2)</p>	<p>Za wiarygodne uznano zeznania świadka, w których potwierdził on, że w swoim warsztacie dokonał naprawy przedmiotowego pojazdu m-ki L.. Zeznania te zgodne są z wyjaśnieniami oskarżonego R. S. (1).</p>	
<p>opinia z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych</p>	<p>W opinii stwierdzono, że uszkodzenia przedmiotowych pojazdów nie powstały w wyniku ich wzajemnej kolizji.</p> <p>Treść opinii nie budzi wątpliwości co do fachowości i rzetelności jej wykonania, opinia sporządzona została zgodnie z pytaniami sformułowanymi przez organy postępowania, a wnioski z niej wynikające zostały sformułowane w sposób jasny i zrozumiały.</p>	

kopia oświadczenia R. S.	Brak jest podstaw do zakwestionowania wiarygodności dokumentu.		
akta szkodowe	Brak podstaw do podważenia wiarygodności dokumentów, Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.		
opinia sądowo - psychiatryczna	Opinia jest jasna i zupełna, sporządzona została przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą specjalną.		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1)	<p><u>poniższe rozważania dot. faktów z pkt 1.1.1 i 1.1.2</u></p> <p>W świetle wiarygodnych dowodów, stanowisko oskarżonego, iż nie przyznaje się on do zarzucanych czynów uznano za przyjętą przez niego linię obrony mającą uchronić go przed odpowiedzialnością karną za popełnione czyny.</p> <p>Fakt, że świadek J. Ź. (1) nie posiadał wiedzy odnośnie tego,</p>	

		<p>czy oskarżony miał świadomość, że kolizja pomiędzy pojazdami z faktu 1.1.1. była fikcyjna (k. 2118), nie podważa sprawstwa oskarżonego, gdyż świadek w sposób oczywisty nie mógł otrzymywać informacji o przebiegu wszystkich zdarzeń z udziałem osób, które wskazywał w swoich zeznaniach, w tym, jakie porozumienia osoby te zawierały między sobą. Ponadto z zeznań świadka J. Ż. (2) bezsprzecznie wynika, że oskarżony znał się przed zdarzeniem z J. S., z którym prowadził współpracę związaną z pojazdami.</p>	
1.1.3	<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego S. K.</p>	<p>Za niewiarygodne uznano pierwsze wyjaśnienia oskarżonego, złożone przez niego w toku postępowania przygotowawczego, w których zaprzeczył on nie wiedział, w jakim celu dokonał podpisania przedmiotowych dokumentów oraz jaki udział w tym zdarzeniu miał jego brat - oskarżony M. K. (1) i J. C..</p> <p>Wyjaśnienia te sprzeczne są z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego M. K. (1) oraz świadka J. Ż. (1), nie zostały też podtrzymane przez oskarżonego w toku dalszego postępowania, a oskarżony zmienił je.</p>	

<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)</p>	<p>Za niewiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego w pozostałym zakresie (innym niż wskazany w rozważaniach dotyczących wiarygodnych dowodów). Wyjaśnienia te sprzeczne są z wiarygodnymi dowodami, a twierdzenia oskarżonego, że nie wiedział on, co było celem podjęcia przez niego przedmiotowych działań i został "wrobiony", nie znajdują oparcia we wskazaniach doświadczenia życiowego. Niemożliwym jest, aby oskarżony podejmując szereg działań, w tym zaangażowanie w nie swojego brata, nie dowiadywał się i nie uzyskał wiedzy, w jakiego rodzaju przedsięwzięciu uczestniczy i do czego miało ono doprowadzić.</p>		
<p>1.1.4</p>	<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego S. K.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznał się on do zarzucanego czynu, wobec wiarygodnych dowodów, uznać należy za przyjęta przez oskarżonego linię obrony, mającą uchronić go przed odpowiedzialnością karną za zarzucany czyn.</p> <p>W tożsamy sposób należy ocenić wyjaśnienia oskarżonego, w których powołał się on niepamięć co do mającej zaistnieć kolizji drogowej.</p>	
<p>1.1.5</p>	<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego G. F.</p>	<p><u>poniższe rozważania dot. faktów z pkt 1.1.5 i 1.1.6</u></p>	

		<p>Za niewiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego, w których stwierdził on, że pojazdy ujawnione na posesji J. C. nie były pojazdami należącymi do M. B. i I. S.. Wyjaśnienia te są oczywiście sprzeczne z opiniami biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych.</p> <p>Mając na uwadze ustalone na podstawie zeznań świadka J. Ż. (2) (co do których wiarygodności Sąd nie miał wątpliwości) okoliczności znajomości J. C. z J. S., niewątpliwym jest, że oskarżony składając zeznania w dniu 13.10.2010r. wiedział, co faktycznie stało się z pojazdem M. B., a ponadto posiadał również wiedzę co do tego, co stało się z pojazdem I. S..</p>	
1.1.7	wyjaśnienia oskarżonej A. C.	<p>W świetle wiarygodnych dowodów, stanowisko oskarżonej, iż nie przyznaje się ona do zarzucanego czynu uznano za przyjętą przez nią linię mającą uchronić ją przed odpowiedzialnością karną za popełniony czyn.</p> <p>Fakt, że świadek J. Ż. (1) nie posiadał wiedzy odnośnie tego, czy oskarżona brała udział w przedmiotowym zdarzeniu (k. 2118), nie podważa sprawstwa oskarżonej, gdyż jak wynika z oświadczenia świadka, nie znał on oskarżonej, a tym samym</p>	

		uzasadnionym jest to, że nie miał informacji o jej działaniach, czy też nie był świadkiem jej działań.	
wyjaśnienia oskarżonego W. S.	W świetle opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, wyjaśnienia oskarżonego uznać należy za niewiarygodne i stanowiąca przyjęta przez niego linię obrony mającą uchronić go przed odpowiedzialnością karną za popełniony czyn.		
1.1.8	częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. L. (2)	<p>Wyjaśnienia oskarżonego co do tego, że uczestniczył on w kolizji z pojazdem oskarżonego R. S. (1), co było podstawą wypłaty odszkodowania, uznać należy za niewiarygodne.</p> <p>Wyjaśnienia te sprzeczne są z wyjaśnieniami oskarżonego R. S. (1) i opinią z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych z k. k. 20-21 załącznika nr 2 do akt sprawy.</p> <p>Zeznania świadka S. N. (k. 1702, 1703) nie mogą stanowić podstawy do przyjęcia, że oskarżony nie dopuścił się zarzucanego czynu, gdyż świadek ten nie pamiętał szczegółów dotyczących naprawy samochodu oskarżonego, ponadto wskazanie świadka, że zasadniczo nie rozlicza się on z ubezpieczycielami, nie wyklucza, że oskarżony zapłacił gotówką za</p>	

		naprawę swojego samochodu, a następnie otrzymał pieniądze od ubezpieczyciela.	
częściowe zeznania świadka M. K. (2)	Za niewiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego w pozostałym zakresie (innym niż wskazane w rozważaniach dotyczących wiarygodnych dowodów). Z uwagi na rolę procesową świadka w odrębnym postępowaniu, gdzie jest obecnie oskarżonym, wyjaśnienia te uznać należy za przyjętą przez niego linię obrony mającą uchronić go przed odpowiedzialnością karną za popełniony czyn. Ponadto zeznania te sprzeczne są z wyjaśnieniami oskarżonego R. S. (1).		
opinia z zakresu badań i rekonstrukcji wypadków drogowych z k. 1955-1965	Opinia niespójna, niepełna, sprzeczna z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego R. S. (1) i wiarygodną opinią z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych z k. 20-21 załącznika nr 2 do akt sprawy, wobec czego nie może stanowić podstawy dla ustaleń faktycznych w sprawie.		
1.1.1 1.1.2 1.1.3 1.1.4 1.1.5	wyjaśnienia oskarżonych M. K. (3) i P. R.	Z uwagi na zakres wniosków o uzasadnienie wyroku zapadłego w niniejszej w sprawie oraz fakt, że wyjaśnienia tych oskarżonych nie zawierają odniesień okoliczności, które mogłyby mieć	

1.1.6		znaczenie dla	
1.1.7		rozstrzygnięcia spraw	
1.1.8		w zakresie pozostałych oskarżonych, Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonych M. K. (3) i P. R. za nieprzydatne.	
zeznania pozostałych świadków przesłuchanych na rozprawie lub których zeznania zostały ujawnione w toku rozprawy	Zeznania te nie wnoszą żadnych nowych, czy też przydatnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności, gdyż w większości odnoszą się one do udzielanych kredytów bankowych na zakup pojazdów (co nie jest przedmiotem niniejszego postępowania), a także dotyczą okoliczności wynikających z dokumentów (akt szkodowych).		
pozostałe dowody ujawnione na rozprawie	Dowody te nie wnoszą żadnych nowych okoliczności przydatnych dla rozstrzygnięcia sprawy.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	T. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Czyn przypisany oskarżonemu zakwalifikowano z art. 286 § 1 kk, z tym, że wobec wskazań prokuratora z rozprawy z dnia 28.05.2021r. (k. 2090) Sąd dokonał odmiennych ustaleń co do wysokości wyrządzonej przestępstwem szkody.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony dokonał zgłoszenia i potwierdzenia okoliczności powstania przedmiotowych szkód komunikacyjnych, które to okoliczności nie zaistniały w rzeczywistości, czym wprowadził pracowników ubezpieczyciela w błąd co do okoliczności zdarzenia, będącego podstawą wypłaty odszkodowania. Niewątpliwym jest, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci przedmiotowego odszkodowania i korzyść taką osiągnął, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzeniem mieniem.

Oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, chcąc popełnienia przypisanego mu przestępstwa, nie ulega też wątpliwości, że oskarżony w działał wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których

<p>toczy się odrębne postępowanie.</p> <p>Z uwagi na to, że oskarżony działał wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu i zdaniem Sądu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jego zachowanie należało potraktować jako czyn ciągły i kwalifikację prawną czynu uzupełnić o art. 12 § 1 kk.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	T. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn przypisany oskarżonemu zakwalifikowano jako występki z art. 298 § 1 kk, nie ulega wątpliwości, że oskarżony spowodował zdarzenie drogowe polegające na kontrolowanym zderzeniu przedmiotowych pojazdów, które następnie było podstawą wypłaty odszkodowania zgodnego z umową z ubezpieczycielem.</p> <p>Oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim kierunkowym w celu uzyskania przedmiotowego odszkodowania, chcąc popełnienia przypisanego</p>			

<p>mu przestępstwa, nie ulega też wątpliwości, że oskarżony w działał wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>III</p>	<p>T. S. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Czyn przypisany oskarżonemu zakwalifikowano z art. 286 § 1 kk.</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że oskarżony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w zamiarze, aby W. W. wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie, popełnili czyn zabroniony, polegający na doprowadzeniu ubezpieczyciela do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, umożliwił nawiązanie kontaktu i przewiózł przedmiotowy pojazd marki C., wiedząc, że ma to prowadzić do zgłoszenia i likwidacji przedmiotowych szkód komunikacyjnych i</p>			

<p>wypłaty odszkodowania po uprzednim wprowadzeniu w błąd ubezpieczyciela co do okoliczności zdarzenia będącego podstawą do wypłaty.</p> <p>Oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, chcąc popełnienia przypisanego mu przestępstwa.</p> <p>Wobec tego, że niewątpliwie oskarżony swoim działaniem ułatwił innym osobom popełnienie czynu zabronionego, kwalifikacje prawną czynu przypisanego oskarżonemu uzupełnia art. 18 § 3 kk.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	VIII	S. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn przypisany oskarżonemu zakwalifikowano z art. 286 § 1 kk.</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że oskarżony dokonał zgłoszenia i potwierdzenia okoliczności powstania przedmiotowych szkód komunikacyjnych, które to okoliczności nie zaistniały w rzeczywistości, czym</p>			

wprowadził pracowników ubezpieczyciela w błąd co do okoliczności zdarzenia, będącego podstawą wypłaty odszkodowania. Niewątpliwym jest, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci przedmiotowego odszkodowania i korzyść taką osiągnął, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzeniem mieniem.

Oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, chcąc popełnienia przypisanego mu przestępstwa, nie ulega też wątpliwości, że oskarżony w działał wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i z innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie.

Z uwagi na to, że oskarżony działał wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu i zdaniem Sądu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jego zachowanie należało potraktować jako czyn ciągły i kwalifikację prawną czynu uzupełnić o art. 12 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	IX	S. K.
---	---	----	-------

<p>Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Czyn przypisany oskarżonemu zakwalifikowano z art. 286 § 1 kk.</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że oskarżony dokonał zgłoszenia i potwierdzenia okoliczności powstania przedmiotowych szkód komunikacyjnych, które to okoliczności nie zaistniały w rzeczywistości, czym wprowadził pracowników ubezpieczyciela w błąd co do okoliczności zdarzenia, będącego podstawą wypłaty odszkodowania. Niewątpliwym jest, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci przedmiotowego odszkodowania i korzyść taką osiągnął, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzeniem mieniem.</p> <p>Oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, chcąc popełnienia przypisanego mu przestępstwa, nie ulega też wątpliwości, że oskarżony w działał wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie.</p>	

<p>Z uwagi na to, że oskarżony działał wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu i zdaniem Sądu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jego zachowanie należało potraktować jako czyn ciągły i kwalifikację prawną czynu uzupełnić o art. 12 § 1 kk.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	XVI	G. F.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Czyn przypisany oskarżonemu zakwalifikowano z art. 286 § 1 kk, z tym, że wobec wskazań prokuratora z rozprawy z dnia 28.05.2021r. (k. 2090) Sąd dokonał odmiennych ustaleń co do wysokości szkody wyrządzonej E. Hestia (fakt nr 1.1.5).</p> <p>Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzając do zgłoszenia przedmiotowych szkód komunikacyjnych, wiedząc, że okoliczności utraty pojazdów podane w treści zgłoszenia nie</p>			

były prawdziwe, czym spowodował wprowadzenie pracowników ubezpieczyciela w błąd co do okoliczności zdarzenia, będącego podstawą wypłaty odszkodowania i doprowadzając w ten sposób pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzeniem mieniem.

Z uwagi na to, że oskarżony w odniesieniu do każdego czynu działał w krótkich odstępach czasu i zdaniem Sądu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jego zachowanie należało potraktować jako czyn ciągły i kwalifikację prawną czynu uzupełnić o art. 12 kk.

Wobec tożsamości kwalifikacji prawnych czynów przypisanych oskarżonemu oraz popełnienia ich w krótkich odstępach czasu i w taki sam sposób, czyny te stanowią zdaniem Sądu ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	XVII	G. F.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

<p>Czyn przypisany oskarżonemu zakwalifikowano z art. 233 § 1 kk.</p> <p>Oskarżony pomimo pouczenia w dniu 13.10.2010r. o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania przez przesłuchującego ją funkcjonariusza Policji, w sposób świadomy i umyślny zeznał nieprawdę co do okoliczności mającej mieć miejsce kradzieży pojazdu M. B., wiedząc, w jaki sposób faktycznie doszło do utraty pojazdu i kto tego dokonał, zaś złożone przez niego zeznania miały służyć za dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, tj. w postępowaniu prowadzonym przez KPP W. RSD 1558/10 oraz w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym pod sygnaturą 2 Ds. 5640/10 Prokuratury Rejonowej w Wejherowie.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	XIX	A. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Czyn przypisany oskarżonej			

zakwalifikowano z art. 286 § 1 kk.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżona dokonała zgłoszenia i potwierdzenia okoliczności powstania przedmiotowych szkód komunikacyjnych, które to okoliczności nie zaistniały w rzeczywistości, czym wprowadził pracowników ubezpieczyciela w błąd co do okoliczności zdarzenia, będącego podstawą wypłaty odszkodowania. Niewątpliwym jest, że oskarżona działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci przedmiotowego odszkodowania i korzyść taką osiągnęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzeniem mieniem.

Oskarżona działała umyślnie, w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, chcąc popełnienia przypisanego jej przestępstwa, nie ulega też wątpliwości, że oskarżona w działała wspólnie i w porozumieniu z W. S..

Z uwagi na to, że oskarżona działała wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu i zdaniem Sądu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jej zachowanie należało potraktować jako czyn ciągły i kwalifikację

<p>prawną czynu uzupełnić o art. 12 § 1 kk.</p>			
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>XXIII</p>	<p>P. L. (2)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Czyn przypisany oskarżonemu zakwalifikowano z art. 286 § 1 kk.</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że oskarżony dokonał zgłoszenia i potwierdzenia okoliczności powstania przedmiotowych szkód komunikacyjnych, które to okoliczności nie zaistniały w rzeczywistości, czym wprowadził pracowników ubezpieczyciela w błąd co do okoliczności zdarzenia, będącego podstawą wypłaty odszkodowania. Niewątpliwym jest, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci przedmiotowego odszkodowania i korzyść taką osiągnął, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzeniem mieniem.</p> <p>Oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, chcąc popełnienia przypisanego</p>			

<p>mu przestępstwa, nie ulega też wątpliwości, że oskarżony w działał wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1) i z innymi ustalonymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie.</p> <p>Z uwagi na to, że oskarżony działał wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu i zdaniem Sądu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jego zachowanie należało potraktować jako czyn ciągły i kwalifikację prawną czynu uzupełnić o art. 12§ 1 kk.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. S. (1)	I	I	<p>Na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 120 stawek dziennych po 50 zł.</p> <p>Wymiar kary uwzględnia okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Jako okoliczności obciążające uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wysoką wartość szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu, - fakt, że oskarżony nie podjął żadnych działań mających na celu naprawienie szkody pokrzywdzonemu,

			<p>- bezkrytyczny stosunek oskarżonego do popełnionego czynu.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą uznano to, że oskarżony w chwili popełnienia czynu nie był karany. Ponadto Sąd, wymierzając karę oskarżonemu, miał na uwadze fakt, że od przedmiotowego czynu upłynął stosunkowo długi czas, co w sposób oczywisty słabiej wpływa na oddziaływanie kary na oskarżonego.</p> <p>Z uwagi na to, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk obok kary pozbawienia wolności wymierzono oskarżonemu grzywnę w w/w wymiarze. Przy określaniu wysokości kary grzywny Sąd miał na uwadze okoliczności opisane już wyżej i mające znaczenie także dla wymiaru kary pozbawienia wolności, zaś ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonego.</p>
T. S. (1)	II	II	<p>Na podstawie art. 298 § 1 kk oskarżonemu wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Wymiar kary uwzględnia okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p>

			<p>Jako okoliczność obciążającą uznano fakt, że na skutek działania oskarżonego pokrzywdzony odniósł szkodę o dużej wartości.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą uznano to, że oskarżony w chwili popełnienia czynu nie był karany. Ponadto Sąd, wymierzając karę oskarżonemu, miał na uwadze fakt, że od przedmiotowych czynów upłynął stosunkowo długi czas, co w sposób oczywisty słabiej wpływa na oddziaływanie kary na oskarżonego.</p>
T. S. (1)	III	III	<p>Na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 stawek dziennych po 50 zł.</p> <p>Wymiar kary uwzględnia okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Jako okoliczności obciążające uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wysoką wartość szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu, - bezkrytyczny stosunek oskarżonego do popełnionego czynu. <p>Jako okoliczność łagodzącą uznano to, że oskarżony w chwili popełnienia czynu nie</p>

			<p>był karany. Ponadto Sąd, wymierzając karę oskarżonemu, miał na uwadze fakt, że od przedmiotowego czynu upłynął stosunkowo długi czas, co w sposób oczywisty słabiej wpływa na oddziaływanie kary na oskarżonego.</p> <p>Z uwagi na to, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk obok kary pozbawienia wolności wymierzono oskarżonemu grzywnę w w/w wymiarze. Przy określaniu wysokości kary grzywny Sąd miał na uwadze okoliczności opisane już wyżej i mające znaczenie także dla wymiaru kary pozbawienia wolności, zaś ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonego.</p>
T. S. (1)	IV	I, II, III	<p>Na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 i 2 kk. połączono orzeczone wobec oskarżonego w punktach I, II i III wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny i wymierzono oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 zł każda stawka.</p> <p>Sąd zastosował metodę asperacji, uznając, że pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonemu zachodzi</p>

			częściowy związek czasowy, podmiotowy i przedmiotowy.
T. S. (1)	V	IV	<p>Przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie IV wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata.</p> <p>Analizując przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk Sąd doszedł do wniosku, iż dotychczasowy tryb życia i warunki osobiste oskarżonego, w szczególności niekaralność oskarżonego w chwili czynu, a także fakt, że prowadzi on ustabilizowane życie rodzinne i zawodowe, jak również fakt, że od przypisanych oskarżonemu czynów upłynął stosunkowo długo czas - ok. 12 lat, przemawiają za zastosowaniem wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Wobec powyższych okoliczności, nie istnieje przesłanka do uznania, by kara orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie mogła spełnić stojących przed nią</p>

			<p>celów. W konsekwencji Sąd uznał, iż prognoza kryminologiczna względem oskarżonego jest pozytywna i brak jakichkolwiek podstaw do uznania, aby kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie mogła zapobiec powrotowi oskarżonego do przestępstwa. W związku z tym Sąd wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata, uznając, że okres ten będzie wystarczający dla przeprowadzenia zachowania kontroli oskarżonego pod kątem jego zgodności z prawem i tego, czy oskarżony nie powróci na drogę przestępstwa.</p>
S. K.	VIII	VIII	<p>Na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 stawek dziennych po 50 zł.</p> <p>Wymiar kary uwzględnia okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Jako okoliczności obciążające uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wysoką wartość szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu, - fakt, że oskarżony nie podjął żadnych

			<p>działań mających na celu naprawienie szkody pokrzywdzonemu.</p> <p>Jako okoliczności łagodzące uznano przyznanie się oskarżonego do zarzucanego czynu oraz fakt, że oskarżony w chwili popełnienia czynu nie był karany. Ponadto Sąd, wymierzając karę oskarżonemu, miał na uwadze fakt, że od przedmiotowego czynu upłynął stosunkowo długi czas, co w sposób oczywisty słabiej wpływa na oddziaływanie kary na oskarżonego.</p> <p>Z uwagi na to, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk obok kary pozbawienia wolności wymierzono oskarżonemu grzywnę w w/w wymiarze. Przy określaniu wysokości kary grzywny Sąd miał na uwadze okoliczności opisane już wyżej i mające znaczenie także dla wymiaru kary pozbawienia wolności, zaś ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonego.</p>
S. K.	IX	IX	<p>Na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz</p>

karę grzywny 100 stawek
dziennych po 50 zł.

Wymiar kary uwzględnia
okoliczności wskazane w
art. 53 § 1 kk.

Jako okoliczności
obciążające uznał Sąd:

- wysoką wartość szkody
wyrządzonej
pokrzywdzonemu,

- fakt, że oskarżony
nie podjął żadnych
działań mających na
celu naprawienie szkody
pokrzywdzonemu.

Jako okoliczność
łagodzącą uznano to, że
oskarżony w chwili
popelnienia czynu nie
był karany. Ponadto
Sąd, wymierzając karę
oskarżonemu, miał na
uwadze fakt, że od
przedmiotowego czynu
upłynął stosunkowo długi
czas, co w sposób
oczywisty słabiej wpływa
na oddziaływanie kary na
oskarżonego.

Z uwagi na to, że
oskarżony działał w
celu osiągnięcia korzyści
majątkowej na podstawie
art. 33 § 1, 2 i 3 kk obok
kary pozbawienia wolności
wymierzono oskarżonemu
grzywnę w w/w wymiarze.
Przy określaniu wysokości
kary grzywny Sąd miał
na uwadze okoliczności
opisane już wyżej i
mające znaczenie także
dla wymiaru kary
pozbawienia wolności, zaś
ustalając wysokość stawki

			dziennej Sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonego.
S. K.	X	VIII, IX	<p>Na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 i 2 kk połączono orzeczone wobec oskarżonego w punktach VIII, IX wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny i wymierzono oskarżonemu karę łączną roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 zł każda stawka.</p> <p>Sąd zastosował metodę asperacji, uznając, że pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonemu zachodzi związek przedmiotowy.</p>
S. K.	XI	XI	<p>Przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie X wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata.</p> <p>Analizując przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk Sąd doszedł do wniosku, iż dotychczasowy tryb życia i warunki osobiste oskarżonego, w szczególności niekaralność oskarżonego w chwili czynu, a także fakt, że prowadzi</p>

on ustabilizowane życie rodzinne, jak również fakt, że od przypisanych oskarżonemu czynów upłynął stosunkowo długo czas - ok. 12 lat, przemawiają za zastosowaniem wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Wobec powyższych okoliczności, nie istnieje przesłanka do uznania, by kara orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie mogła spełnić stojących przed nią celów. W konsekwencji Sąd uznał, iż prognoza kryminologiczna względem oskarżonego jest pozytywna i brak jakichkolwiek podstaw do uznania, aby kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie mogła zapobiec powrotowi oskarżonego do przestępstwa. W związku z tym Sąd wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata, uznając, że okres ten będzie wystarczający dla przeprowadzenia zachowania kontroli oskarżonego pod kątem jego zgodności z prawem i tego, czy oskarżony nie powróci na drogę przestępstwa.

G. F.	XVI	XVI	<p>Przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 1, 2 i 3 kk oskarżonemu wymierzono karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 zł każda stawka.</p> <p>Wymiar kary uwzględnia okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Jako okoliczności obciążające uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none">- wysoką wartość szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu,- fakt, że oskarżony nie podjął żadnych działań mających na celu naprawienie szkody pokrzywdzonemu,- bezkrytyczny stosunek oskarżonego do popełnionych czynów. <p>Jako okoliczność łagodzącą uznano to, że oskarżony w chwili popełnienia czynu nie był karany. Ponadto Sąd, wymierzając karę oskarżonemu, miał na uwadze fakt, że od przedmiotowego czynu upłynął stosunkowo długi czas, co w sposób oczywisty słabiej wpływa na oddziaływanie kary na oskarżonego.</p> <p>Z uwagi na to, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk obok</p>
-------	-----	-----	--

			<p>kary pozbawienia wolności wymierzono oskarżonemu grzywnę w w/w wymiarze. Przy określaniu wysokości kary grzywny Sąd miał na uwadze okoliczności opisane już wyżej i mające znaczenie także dla wymiaru kary pozbawienia wolności, zaś ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonego.</p>
G. F.	XVII	XVII	<p>Przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 233 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu oskarżonemu wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Wymiar kary uwzględnia okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą uznał Sąd bezkrytyczny stosunek oskarżonego do popełnionych czynów .</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą uznano to, że oskarżony w chwili popełnienia czynu nie był karany. Ponadto Sąd, wymierzając karę oskarżonemu, miał na uwadze fakt, że od przedmiotowego czynu upłynął stosunkowo długi czas, co w sposób oczywisty słabiej wpływa na oddziaływanie kary na oskarżonego.</p>

G. F.	XVIII	XVI, XVII	<p>Na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 i 2 kk w zw. z art. 91 § 2 kk połączono orzeczone wobec oskarżonego w punktach XVI, XVII wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzono oskarżonemu karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Wobec tego, że oskarżonemu wymierzono karę przekraczającą 2 lata pozbawienia wolności w świetle przesłanek określonych w art. 69 § 1 i 2 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów, nie było możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego.</p>
A. C.	XIX	XIX	<p>Na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk Sąd wymierzył oskarżonej 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 stawek dziennych po 30 zł.</p> <p>Wymiar kary uwzględnia okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Jako okoliczności obciążające uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wysoką wartość szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu, - fakt, że oskarżona nie podjęła żadnych

			<p>działań mających na celu naprawienie szkody pokrzywdzonemu.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą uznano to, że oskarżona w chwili popełnienia czynu nie była karana. Ponadto Sąd, wymierzając karę oskarżonej, miał na uwadze fakt, że od przedmiotowego czynu upłynął stosunkowo długi czas, co w sposób oczywisty słabiej wpływa na oddziaływanie kary na oskarżoną.</p> <p>Z uwagi na to, że oskarżona działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk obok kary pozbawienia wolności wymierzono oskarżonej grzywnę w w/w wymiarze. Przy określaniu wysokości kary grzywny Sąd miał na uwadze okoliczności opisane już wyżej i mające znaczenie także dla wymiaru kary pozbawienia wolności, zaś ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonej.</p>
A. C.	XX	XIX	<p>Przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej w punkcie XIX wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na</p>

okres próby wynoszący 2 lata.

Analizując przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk Sąd doszedł do wniosku, iż dotychczasowy tryb życia i warunki osobiste oskarżonej, w szczególności niekaralność oskarżonej w chwili czynu, a także fakt, że prowadzi ona ustabilizowane życie rodzinne i zawodowe, jak również fakt, że od przypisanego oskarżonej czynu upłynął stosunkowo długo czas - ok. 12 lat, przemawiają za zastosowaniem wobec oskarżonej środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Wobec powyższych okoliczności, nie istnieje przesłanka do uznania, by kara orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie mogła spełnić stojących przed nią celów. W konsekwencji Sąd uznał, iż prognoza kryminologiczna względem oskarżonej jest pozytywna i brak jakichkolwiek podstaw do uznania, aby kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie mogła zapobiec powrotowi oskarżonej do przestępstwa. W związku z tym Sąd wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary

			<p>pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata, uznając, że okres ten będzie wystarczający dla przeprowadzenia zachowania kontroli oskarżonej pod kątem jego zgodności z prawem i tego, czy oskarżona nie powróci na drogę przestępstwa.</p>
P. L. (2)	XXIII	XXIII	<p>Na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 stawek dziennych po 30 zł.</p> <p>Wymiar kary uwzględnił okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Jako okoliczności obciążające uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wysoką wartość szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu, - fakt, że oskarżony nie podjął żadnych działań mających na celu naprawienie szkody pokrzywdzonemu. <p>Jako okoliczność łagodzącą uznano to, że oskarżony w chwili popełnienia czynu nie był karany. Ponadto Sąd, wymierzając karę oskarżonemu, miał na uwadze fakt, że od przedmiotowego czynu upłynął stosunkowo długi czas, co w sposób oczywisty słabiej wpływa</p>

			<p>na oddziaływanie kary na oskarżonego.</p> <p>Z uwagi na to, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk obok kary pozbawienia wolności wymierzono oskarżonemu grzywnę w w/w wymiarze. Przy określaniu wysokości kary grzywny Sąd miał na uwadze okoliczności opisane już wyżej i mające znaczenie także dla wymiaru kary pozbawienia wolności, zaś ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonego.</p>
P. L. (2)	XXIV	XXIII	<p>Przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie XXIII wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 lata.</p> <p>Analizując przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk Sąd doszedł do wniosku, iż dotychczasowy tryb życia i warunki osobiste oskarżonego, w szczególności niekaralność oskarżonego w chwili czynu, a także fakt, że prowadzi on ustabilizowane życie rodzinne i zawodowe, jak również fakt,</p>

że od przypisanych oskarżonemu czynów upłynął stosunkowo długo czas - ok. 12 lat, przemawiają za zastosowaniem wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Wobec powyższych okoliczności, nie istnieje przesłanka do uznania, by kara orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie mogła spełnić stojących przed nią celów. W konsekwencji Sąd uznał, iż prognoza kryminologiczna względem oskarżonego jest pozytywna i brak jakichkolwiek podstaw do uznania, aby kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie mogła zapobiec powrotowi oskarżonego do przestępstwa. W związku z tym Sąd wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata, uznając, że okres ten będzie wystarczający dla przeprowadzenia zachowania kontroli oskarżonego pod kątem jego zgodności z prawem i tego, czy oskarżony nie powróci na drogę przestępstwa.

T. S. (1)	XXIX	I	<p>Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie I sentencji wyroku przez zapłatę na rzecz (...) SA w W. kwoty 8.058,80 zł.</p> <p>Mając na uwadze, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, przedmiotowa kwota stanowi 1/3 całkowitej kwoty wyrządzonej pokrzywdzonemu szkody.</p>
T. S. (1)	XXX	III	<p>Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie III sentencji wyroku przez zapłatę na rzecz (...) SA w W. kwoty 17.857,14 zł.</p>
S. K.	XXXII	VIII	<p>Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie VIII sentencji wyroku przez zapłatę na rzecz (...) SA w W. – solidarnie z M. K. (1) - kwoty 4.851,20 zł.</p>
S. K.	XXXIII	IX	<p>Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej</p>

			przestępstwem przypisanym w punkcie IX sentencji wyroku przez zapłatę na rzecz Towarzystwa (...) SA w W. kwoty 20.547,23 zł.
G. F.	XXXVI	XVI	<p>Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie XVI sentencji wyroku przez zapłatę na rzecz (...) SA w S. kwoty 28.350 zł.</p> <p>Mając na uwadze, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, przedmiotowa kwota stanowi 1/2 całkowitej kwoty wyrządzonej pokrzywdzonemu szkody, która według aktualnych ustaleń, w oparciu o wskazania Prokuratora z rozprawy z dnia 28.05.2021r. (k. 2090), wynosi 56.700 zł, z uwagi na uzyskanie przez pokrzywdzonego dochodu ze sprzedaży przedmiotowego pojazdu.</p>
G. F.	XXXVII	XVI	<p>Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie XVI sentencji wyroku przez zapłatę na rzecz (...) SA w W. kwoty 32.450,00 zł.</p>

			W wyroku omyłkowo wskazano, że w/w kwota stanowi całość szkody, podczas gdy w rzeczywistości odpowiada ona części szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu przedmiotowym przestępstwem.
A. C.	XXXVIII	XIX	Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonej obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie XIX sentencji wyroku przez zapłatę na rzecz Towarzystwa (...) SA – solidarnie z W. S. - kwoty 20.409,73 zł.
P. L. (2)	XL	XXIII	Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie XXIII sentencji wyroku przez zapłatę na rzecz (...) SA – solidarnie z R. S. (1) - kwoty 8.551,36 zł.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>XLIII</p>	<p>Od Skarbu Państwa zasądzono na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata K. N. (2) kwotę 1.704,78 zł tytułem obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu G. F..</p>	
<p>XLIV</p>	<p>Na rzecz Skarbu Państwa zasądzono od:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oskarżonych T. S. (1), S. K., – kwoty po 2.300,00 zł tytułem opłaty, - oskarżonych A. C., P. L. (2) – kwoty po 780,00 zł tytułem opłaty, zaś w pozostałym zakresie zwolniono oskarżonych T. S. (1), S. K., A. C., P. L. (2) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. 	

XLV	Oskarżonego G. F. zwolniono od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty.	
Podpis		